

I den bestående bebyggelse vil man som almindelig regel ikke kræve indrettet rum til beskyttelse allerede i fredstid, men først når forholdene måtte gøre det påkrævet.

Kun for bestående havne, jernbanestationer o. lign. anlæg af betydning for den almene samfærdsel samt for bestående større tekniske og industrielle virksomheder er der adgang til at kræve indrettet egentlige sikringsrum allerede i fredstid.

De tekniske krav, der stilles til sikringsrum, er noget mildere end i de tilsvarende bestemmelser i Norge og Sverige, idet luftværnsudvalget navnlig ikke har fundet det påkrævet således som i disse lande at kræve rummene gassikret ved installering af gastætte ståldøre, filterventilatorer m. v. Udvalget har endvidere helt set bort fra at kræve udførelse af fuldtræfsikre rum, således som f. eks. de tyske husbunkers. De danske beskyttelsesrum bør efter udvalgets opfattelse være indrettet således, at de yder fuldstændig beskyttelse mod lufttryk- og sprængstykninger og mod sammenstyrtning og rimelig beskyttelse mod øvrige direkte og indirekte skadevirkninger, herunder mod radioaktiv stråling.

Kapitel 3 giver bl. a. indenrigsministeren adgang til at kræve, at der i særlige tilfælde i nye bygninger — mod fuld erstatning — udføres særlige rum, beregnet til senere benyttelse som *offentlige beskyttelsesrum, kommandocentraler o. lign.* Desuden skal indenrigsministeren kunne kræve, at der i nye bygninger, der opføres til brug for *livsvigtige virksomheder* — som f. eks. sygehuse, tekniske værker og telefoncentraler —, skal foretages særlige bygningsmæssige eller tekniske foranstaltninger.

Efter kapitel 4 kræves *murgennembrydninger* i alle nye bygninger, hvori der skal indrettes sikringsrum, når bygningen sammenbygges med en eller flere bygninger. I den største del af den bestående, sammenhængende bebyggelse er der murgennembrydninger fra krigens tid; men hvis forholdene gør det påkrævet, kan der i den øvrige bestående bebyggelse kræves foretaget murgennembrydninger.